

skal sige, at det, som han her har sagt ved 2den Behandling, er hans Mening. Det er det Hele. Naar det ærede Medlem gjør dette, naar det ærede Medlem blot staar ved det, som han nu imod vor Billie har faaet vedtaget ved 2den Behandling, saa er der heller ikke nogen Fare ved at vedtage denne Forsøgelse af 200,000 Kr., thi det ærede Medlems Forslag ved 2den Behandling passer netop med dette Forslag, og selv med det Forslag, som det ærede Medlem har sat igjennem ved 2den Behandling imod vor Billie, og som jeg forøvrigt for mit Vedkommende af andre Grunde ikke er tilfreds med, komme vi dog under den nuværende samlede Sum til Udgifter til Hær og Flaade. Af militære Grunde anser jeg dette Forslag for at være i højeste Grad uheldigt, og naar det kommer til Stykket, stemmer jeg maasse derimod ved 3die Behandling, men finansielt tror jeg, det kan forenes med vort Forslag, og det ærede Medlem kan altsaa være fuldstændig rolig paa dette Omraade, naturligvis under Forudsætning af, at han staar ved det, som han har sagt. Nu siger det ærede Medlem til Slutningen: Ja, men det, som er Døvedsagen, er, at Hærplanen ikke bliver forstyrret; Hærlovens Gjennemførelse maa ikke forstyrres, vi skulle have Hærloven, først igjennem. Det ærede Medlem sagde selv, at den var et militært Fremskridt og til Fordel for Befolkningen, at den medførte en Lettelse i Byrderne o. s. v. Ja, det er en meget smuk Plan, men jeg betragter kun, at det, som det ærede Medlem hidtil har præsteret i saa Henseende, ikke giver ringeste Udbytte til, at vi kunne opnaa det. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, da Hærloven ikke foreligger. Jeg vil blot spørge, hvor det staar skrevet, at Hærloven skal gennemføres netop saaledes, som det ærede Medlem vil have den gennemført iaar? Det er nok muligt, at det ærede Medlem har det Onske og maasse kan blive enig med Andre og med Regjeringen derom, men det ærede Medlem kan jo ikke forlange af Thinget — jeg taler ikke blot om os, men i det Hele om ærede Medlemmer her i Thinget —, at det skal gaa ud herfra. Vi kunne jo dog ikke stille den politiske Betragtning op, som det ærede Medlem synes at stille op og idag virkelig har stillet op, at Hærloven skal føres igjennem, og at vi skulle blive enige med

Marineministeren og Regjeringen om, at vi ikke ville give Mere til Flaaden, end at vi kunne blive istand til at give Krigsministeren, hvad han vil have. Det er en Betragtning, som vi paa ingen Maade kunne gaa ind paa, og jeg for min Del vil sige, at jeg ingenlunde betragter det som en Salighedsfag for mig at blive enig med den ærede Krigsminister. Jeg vil virkelig heller være uenig med ham. Det ærede Medlem har naturligvis Lov til for sit Vedkommende at sætte saa megen Pris, han vil, paa at blive enig med den ærede Minister, blot maa det ærede Medlem ikke stille det op som et Argument, der skal lyde med Betydning her i Salen, at Thinget først og fremmest skal have for Dø, at Hærloven skal føres igjennem, og at, først efter at det er sikket, skal Sværnet faae, hvad der bliver tilovers. Det er Noget, som Thinget selv maa afgjøre, hvorledes Forsvarsvæsenet skal ordnes. Det vil afhænge af Thingets Beslutning, hvad der jo tilstrækkelig vil komme til at foreligge, hvor meget der skal offers paa det ene og paa det andet Værn, og af disse Thingets finansielle Beslutninger vil hele vor Forsvarsplan paa fuldstændig konstitutionel forsvaerlig og rigtig Maade fremgaa. Saaledes forholder Sagen sig. Men om Planen vil gaa i den Retning, som det ærede Medlem ønsker, eller om den vil komme til at gaa i en anden Retning, er Noget, hvorover Thinget for Diebliffet er fuldstændigt Herre, det stemmer ganske frit og vil ikke kunne lade sig bevæge af et saadant Argument som det, det ærede Medlem for lidt siden fremkom med. — Hvor Bagten skal lægges, om paa Sværnet eller paa Hæren, er en Sag, som først skal afgjøres ved Afstemningerne her i Thinget. Det er imidlertid ganske rigtigt, at det, som bør være den levende Tanke for Thinget, naturligvis er den Grundsætning, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller altid have vedkjendt sig, nemlig at den samlede Udgift til Forsvarsvæsenet ikke forøges udover, hvad den for Diebliffet er. Det ærede Medlem sagde til Slutningen Noget, som jeg virkelig ikke veed, om jeg forstod ret. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke lod sig binde. Han anerkjendte Thingets Beslutning, men lod sig ikke binde af den med Hensyn til, hvad han vilde gjøre ved Hær-